

“मृत्तिकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिण आव्याधिम्यस्तस्मिन्
अरुण्येष्वाजयेरन्” शत० ब्रा० १२, २, ४, २, ४,
२ ऋत्ताकारपुरुषमेधोयदेवताभेदे स्त्री । ‘नदोभ्यः पौञ्जि-
मृत्तिकाभ्यो नैषादम्’ यजु० १०, ८ । पुरुषमेधे उक्तम् ।
ऋत्तेष्टि स्त्री नक्षत्रविशेषविहिते दृष्टिभेदे ।

ऋत्तोद् पु० ऋत्तं नक्षत्रमिव खच्छम् उदकं यत्न उदादेशः ।
पर्वतभेदे । “ऋत्तोद्ः पर्वतोऽभिजनो येषाम् अण् । आ-
र्त्तोदा द्विजाः” सि० कौ० ।

ऋत्संहिता स्त्री इत० । ऋग्वेदसंहितायाम् ऋग्वेदशब्दे
विहितः “ऋत्संहितां तिरभ्यस्य यजुषां वा समाहितः ।
ब्राह्मन् वा सरहस्यानां सर्वपापैः प्रमुच्यते” सतुः वेदोहि
मन्त्रब्राह्मणभेदेन द्विविधः तत्तन्मन्त्रात्मको भागः संहिता ।
“अग्निमीळे” इत्यादिकः ऋत्समुदायात्मकः ऋत्संहिता ।
मन्त्रेतरवेदभागो ब्राह्मणम् । संहितारूपसम्बिकार्य-
नियतान्यतया संहितात्वं ब्राह्मणे पदग्रन्थे च न स-
ंहितानियम इति तयोर्न संहितात्वमिति भेदः संहिता-
स्यपदविच्छेदज्ञापकोपन्यः पदग्रन्थः । स च ऋष्या-
दिकृतः पौरुषेय इति बोध्यम् ।

ऋत्सम न० ऋत्ता समम् । सामभेदे । “जगत्या ऋत्समम्
ऋत्समाप्सु” यजु० १२, ६५, “ऋत्सममृत्समसंज्ञं
यत्साम” वेददी० ।

ऋत्साम न० द्विव० । ऋत् च साम तदारूढगानं च
द्वयोः समाहारः अच् समा० नि० द्विव० । ऋत्सामन्त्र-
भेदतदारूढगानयोः समाहारे “ऋत्सामाभ्यां संतरलः”
यजु० ४, १ । “ऋत्सामयोः शिल्पो स्युस्ते” ४, ८ । ऋत्स
सामानि चेति बहुलत्वे तु नाच् । ऋत्सामन् इत्येव । “ऋत्-
सामान्यस्तर एव्योनाम” यजु० १८, ४२ ।

ऋगयन न० ऋत्तामयनम् । ऋत्पारायणपन्थे पूर्वपदात्
अत्वं नेह गव्ययधानात् । ऋगयनस्य व्याख्यानो यन्त्रः
ऋगयनादि० अण् । आगवयन तद्व्याख्यान पन्थे ।

ऋगयनादि उ० पाणिन्युक्ते तस्य व्याख्यान इत्यर्थे अण्प्रत्यय
निमित्तप्रकृतिभूतशब्दसमुदाये । स च गणः “ऋगयन, पद-
व्याख्यान, छन्दोगान, छन्दोभाषा, छन्दोविचिन्ति, ग्याव,
पुनरुक्त, निरुक्त, व्याकरण, निगम, वास्तुविद्या, अल-
विद्या, अङ्गविद्या, विद्या, उत्पत्त, उत्पाद, उद्यान
संवत्सर, सुहृत्, उपनिषद्, निमित्त, शिवा, भिजा”

ऋगावान न० आ+वेज्भावे ल्युट् ऋत्तामावानं पद्यनं
संहिताकार्येषु जतसम्मानम् । वेदपाठकावे अर्जुनादीनां

संहितया पूर्वोत्तरयोः सम्माने “ऋत्समृचमनावानसुहृत्ता
प्रणत्यावस्येत्” आश्व० श्रौ० ४, ६, २ । “तेनार्जुनाः
संहितयैव वक्तव्याः” नारा० उ० । ऋत्तामन्त्रे तु न
संहितया पद्यनमित्यर्थः । “अभिष्ट, यादगावानम्” ५, ६, १ ।
“तस्योक्तमृगावानधर्मेण” ५, १२, २ । “तस्याद्यां पच्छ
ऋगावानं पच्छः शस्या चेत्” ५, २०, २ ।

ऋगाया स्त्री ऋत्तामिव गाया । लौकिकगीतिभेदे । “ऋग्-
गायापाषिकादक्षविहिताब्रह्मगीतिका,” याज्ञ० ।

ऋगमत् लि० ऋक् स्तुतिः पूजा वा अख्यस्य सतृप् । स्तोतरि
२ अर्चनीये पूजनीये । “राजानमुपतस्य ऋग्मियम्” ऋ०
६, ८, ४ श्रुतेर्निरुक्तौ ऋग्मियमृग्मन्त्रमर्चनीयं पूजनीयम्”
निरुक्तकारः । ऋग्मानिव स्वार्थे च द्वितीयाचः परबोधः ।
ऋग्मियोऽप्यल । “नाभिष्टणत्समृग्मियम्” ऋ० १, ८, ८ ।
ऋग्मिन् लि० ऋच्+अख्यर्थे मिनि । स्तोतरि । “गिरा यदि
निश्चिजमृग्मिणो ययुः” ऋ० ८, ८६, ४६ । “ऋग्मिणः
स्तोतारः” भा० ।

ऋग्विधान न० ऋत्ता ऋग्वेदेन कर्मविशेषस्य विधानम् ।
ऋग्वेदोक्तमन्त्रभेदेन कर्मविशेषविधाने तच्च हेमाद्रौ व्रत-
खण्डे विस्तरेणोक्तम् । वज्रपुराणोक्तमत दृश्यते

“अग्निर्वाच प्रतिवेदन्तु कर्माणि काम्यानि प्रवदामि
ते । प्रथमं ऋग्विधानं वै शृणु त्वं भुक्तिस्तुतिदम् ।
अन्तर्जले तथा होमे जपतो मनश्चेष्टितम् । कामं करोति
गायत्री प्राण्यायामाद्विषेयतः । ना । आदशसाहस्रो जपो-
नक्ताशनोद्विजः । आश्रमाह्विः स्नातश्च सर्वकृत्प्रवना-
शनः । दद्यायुतानि जप्ताथ हविष्याशी च स्तुतिभाक् ।
प्रणवोहि परं ब्रह्म तज्जपः स च पापहृत् । ओङ्कार
शतजप्नस्तु नाभिसालोदक्ते स्थितः । जलं पिबेत् स सर्वैस्तु
पार्पर्विप्रः प्रमुच्यते । सात्वात्वं लयोवेदास्तयोदेवास्त-
योऽग्नयः । महाव्याहृतयः सप्त लोकाहोमोमन्त्रा-
पहः । अन्तर्जले तथा राम । प्रोक्तश्च वाचमर्षणः । अग्नि-
मीले पुरोहितं ऋत्तोऽयं वज्रिदैवतः । शिरसा धारयन्
वज्रं योजयेत् परिवत्सरम् । होमं त्रिषवणं भैक्षजन-
मिष्वहन चरेत् । अतः परमृचांस्र आद्याद्या वाः प्रक्षो-
त्तिताः । भोजयन् प्रयतोग्निमिष्टान् कामान् समञ्जते ।
मेधाक्ताभोजपेक्षित्यं सदस्यतिमितृचम् । अन्ध ब-
जन्ति याः प्रोक्ता नवर्षो मृत्युनाशनः । शुनः श्रेफमृचिं
वह्नः वज्रिहोऽथ वा जपेत् । उच्यते सर्वपापेभ्यो गद्दी
पापगद्दी सवेत् । यदच्छेत् यावत् कामं मितं प्राप्तं